

И наистина, нѣщо чудно и красиво се извършваше около стѣпките на ученицитѣ. Дребниятѣ и бѣлѣ пѣкъкъ се сипѣше излеко сякашъ отъ нѣкоя невидима сила и се стелѣше на извънредно правилни вълни, цвѣтя и фигури. И като се вслушаха децата, чува тихо шумоление, едно непрекъснато ж-ж-жѣ и видѣха пѣсѣчнитѣ зрънца, които се движеха, като мравички, бияха се помежду си и се нареждаха въ всевъзможни извивки ту като листа, ту като клончета, ту като дипли на дреха.

Виждали ли сте зимно време, какви хубави цвѣтя и фигури се изобразяватъ по стѣклата на прозорцитѣ? И тука имаме нѣщо подобно. Единѣ тихѣ, едва доловимѣ вѣтрецѣ духаше отъ сушата къмъ морето. Той движеше дребнитѣ пѣсѣчни зрънца и като извиваше въ разни посоки, правѣше джгообразни и кржгообразни линии, по които твърде внимателно извършваше художествената си работа.

— Извадете отъ чантитѣ и торбитѣ блоковетѣ си, каза учителката, която преподаваше рисуване.

Децата изпълниха думитѣ ѝ.

— Ето моделитѣ, каза тя. Природата сама ни ги дава. Нѣма нужда нищо да измисляме отъ себе си. Доста е да наблюдаваме красотитѣ, които съществуватъ или ни се поднасятъ отъ природата, и отъ тѣхъ да вземемъ образци за красиви рисунки.

Децата извадиха рисуваннитѣ си листове, подложиха блокове и съ моливъ почнаха да рисуватъ чудеснитѣ вълни, листове и фигури тѣй, както творецътъ морскиятъ пѣсъкъ имъ ги поднасяше предъ очитѣ. Така децата работиха почти два часа, отъ 10 до 12 и нѣкои, по-сръчнитѣ, сполучиха да нанесатъ на листоветѣ си не само главнитѣ линии на пѣсѣчнитѣ фигури, ами и да отбелѣжатъ сѣнки,